

Molnár Gergely írása elé

Molnár Gergely (1950) író, költő, médiaművész jelenleg Kanadában él és Helmuth Spiel! néven egy rádióállomás lemezlovasaként dolgozik. 1977-ben Hegedűs Péterrel és Najmányi Lászlóval megalapította a Spions zenekart, melyet az első magyar punk együttesként tart számon az emlékezet. A Spions tagjai 1978-ban elhagyták Magyarországot, Molnár azóta is külföldön tartózkodik. Soha nem látogatott haza, és úgy tudni, soha nem használja anyanyelvét; magyarországi munkásságát gyakorlatilag kivetette életéből.

Az itt közreadott szöveg vélhetően 1976-ban íródott (témája és koncepciója egybeesik Molnár ekkor készült, ugyancsak Bowie alakjával foglalkozó műveivel), és mind Molnár erősen spekulatív médiaművészeti gondolkodásának, mind a magyar neo-avantgárd David Bowie-kultuszának izgalmas dokumentuma. A századfordulós dandy szépségét a jövőbe (Molnár akkori jelenidejébe) transzponáló Oscar Wilde a múltból szemléli egyedülálló teremtményét: a popsztárt. Wilde és Bowie tulajdonképpen egymás médiumai, mindketten egy különös filmet néznek és egy különös filmben élnek, ahol is egymást alakítják. Ezt fejezi ki a Molnár által megalkotott, a betűk mágiáján alapuló szójáték is a kéziratban: B/O.W./IE. Molnár irományában – mind egyéb szövegeiben is – Bowie a saját világától, a hetvenes évek sűrű Budapestjétől radikálisan elkülönülő alakként tűnik fel. Más világok hírnöke, olyan kozmikus utazó, aki (Tatár György szavait idézve) „az ebben a világban lenni, de nem ebből a világból” gnosztikus léttapasztatát közvetítette Bowie magyar rajongói és bálványozói felé.

(A kéziratot az Artpool Művészetkutató Központ szíves hozzájárulásával közöljük.)

Havasréti József (1964): író, kritikus. Művei: *Alternatív regiszterek* (2005), *Széteső dichotómiák* (2009), *Szerb Antal* (2013); regények: *Úrérzékeny lelkek* (2014), *Nem csak egy kaland* (2017).

